

عنوان مقاله:

منطقه گرایی پایدار: بسط تئوری منطقه گرایی انتقادی با توجه به آراء لفور وزونیس

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی شهرسازی و معماری دانش بنیان (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

الهه ذوقی حسینی - عضو هیئت علمی گروه معماری، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مطالعه حاضر در نظر دارد اندیشه های مهم در مورد منطقه گرایی در معماری را به طور کل و منطقه گرایی پایدار را به طور خاص از دیدگاه آلکساندر زونیس و لیان لفور مورد بررسی قرار دهد. با الهام از آخرین فصل کتاب آنها "معماری منطقه گرا در عصر جهانی سازی: قله ها و دره ها در دنیای مسطح" علاوه بر لحاظ نمودن جنبه های اقتصادی، جغرافیایی و بالادست اکولوژیک طی دو دهه گذشته، مقاله پیش رو در راستای تغییری مفهومی به سمت چشم اندازی فرهنگی، جغرافیایی و اکولوژیک انجام شده است و بنابراین، خوانشی مجدد از منطقه گرایی البته در چارچوبی گسترده تر را ارائه میدهد. در واقع، این مقاله عنوان میکند که منطقه گرایی وارد مرحله جدیدی در روند تکاملی خود شده است. در این راستا هدف عمده این مقاله، این است که معیارهایی فراهم کند که به عنوان ابزاری جهت ارزیابی منطقه گرایی پایدار عمل کند. از نظر روش شناختی، بر مبنای تحلیل محتوای کیفی و منطق استقرایی، این معیارها را میتوان برای شناختی جامع از مفهوم منطقه گرایی پایدار طبقه بندی کرد. امروزه رویکردهای جدید در معماری منطقه گرا به سمت مفهوم توسعه پایدار که از سالهای واپسین قرن بیستم مورد توجه گرفته و با منطقه گرایی مصادف شده سوق پیدا میکند. این مفهوم با استفاده از روشهای طراحی، بستر جغرافیایی، مصالح و تکنولوژی، انرژی و فضاهای توسعه که برای اکوسیستم منطقه و اجتماعات محلی مضر نیستند، تأثیرات منفی زیست محیطی وساختاراجتماعی را مورد بررسی قرار میدهد. فلسفه اینست که مطمئن شویم فعالیتهایی که امروزه صورت میگیرد برای نسلهای آتی، عواقب منفی بدنبال نداشته باشد و نیز با اصول پایداری اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی حرفه معماری مطابقت داشته باشد.

کلمات کلیدی:

منطقه گرایی انتقادی، منطقه گرایی امروز، توسعه پایدار، جهانی شدن، هویت محلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406448>

